**Uitspraak Commissie van Beroep financiële dienstverlening 2020-030**
(mr. W.J.J. Los, voorzitter, mr. A. Bus, mr. G.C.C. Lewin, F.R. Valkenburg AAG RBA, mr. J.B.M.M. Wuisman, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

| | |
|---|---|
| Beroepschrift ontvangen op | : 24 september 2019 |
| Ingediend door | : Consument |
| Wederpartij | : De Volksbank N.V. h.o.d.n. SNS Bank, gevestigd te Utrecht, verder te noemen Tussenpersoon |
| Datum uitspraak | : 15 september 2020 |

## Samenvatting

Behandelbaarheid beroep. In dit geval is er aanleiding om te oordelen dat het door Consument gestelde schadebedrag niet bepalend is voor het belang van de vordering waarover de Geschillencommissie oordeelde. Belang van de vordering waarover de Geschillencommissie oordeelde was minder dan € 25.000,00. De Commissie van Beroep bevestigt de beslissing in haar uitspraak van 8 januari 2020 (2020-002) dat zij niet meer de taak heeft om te toetsen of de uitspraak van de Geschillencommissie tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak geen sprake meer is.

Klik hier voor de uitspraak bij de Geschillencommissie

## 1. De procedure in beroep

1.1 In deze zaak heeft de Geschillencommissie financiële dienstverlening (verder: Geschillencommissie) op 5 september 2019 een uitspraak gegeven (dossiernummer [nummer 1], gepubliceerd onder nummer 2019-650).

1.2 Consument heeft op 17 september 2019 de voorzitter van de Geschillencommissie verzocht om beroep tegen de uitspraak open te stellen op grond van artikel 47.3 van het in deze zaak toepasselijke Reglement Ombudsman en Geschillencommissie financiële dienstverlening (hierna: ROGC). De voorzitter van de Geschillencommissie heeft het verzoek op 24 september 2019 afgewezen.

1.3 Consument heeft op 24 september 2019 beroep tegen de uitspraak van de Geschillencommissie ingesteld. Daarbij heeft hij tevens bezwaren naar voren gebracht tegen de beslissing van de voorzitter van de Geschillencommissie van 24 september 2019.

1.4 De secretaris van de Commissie van Beroep heeft bij e-mail van 3 oktober 2019 Tussenpersoon in de gelegenheid gesteld zich uit te laten over de behandelbaarheid van het beroep. Bij e-mail van 15 oktober 2019 heeft Tussenpersoon hierop gereageerd.

1.5 Op 6 februari 2020 heeft Consument de aanvullende gronden van het beroep ingediend.

1.6 Tussenpersoon heeft een op 31 maart 2020 ontvangen verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.7 Consument heeft op 21 april 2020 nadere stukken toegezonden, met een begeleidend stuk getiteld 'bijlage bij pleidooi'. Tussenpersoon heeft op 1 mei 2020 nog een nader bericht ingediend.

1.8 Consument heeft op 11 juni 2020 op voorhand een pleitnota ingediend.

1.9 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 22 juni 2020. Partijen zijn aldaar verschenen. De heer [X] nam aan de mondelinge behandeling deel via een videoverbinding. Partijen hebben hun standpunten toegelicht aan de hand van pleitnota's en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

## 2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 5 september 2019.

## 3. Feiten

Volgens de bestreden uitspraak van de Geschillencommissie onder 2.1 tot en met 2.16 gaat het in deze zaak samengevat om het volgende.

Consument heeft in 2003 via bemiddeling van Tussenpersoon een beleggingsverzekering (Swiss Life BelegSpaarplan) (hierna: de verzekering) bij een verzekeraar (hierna: de verzekeraar) afgesloten. De verzekering heeft als einddatum 1 december 2033.
Per 1 augustus 2011 heeft Consument de overlijdensdekking, waarin de verzekering voorzag, beëindigd.
In het voorjaar van 2015 heeft Consument zich tot Tussenpersoon gewend voor een hersteladvies met betrekking tot de verzekering. Tussenpersoon heeft Consument op 31 juli 2015 een hersteladvies verstrekt en tevens een offerte voor het afsluiten van een Reaal Vermogensverzekering. Consument vond het hersteladvies onvoldoende en is in 2015 niet overgegaan tot het afsluiten van een Reaal Vermogensverzekering. Hij heeft nadien de verzekering alsnog per 1 juli 2018 omgezet in een Reaal Vermogensverzekering.

## 4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

4.1 Volgens Consument heeft Tussenpersoon een hersteladvies gegeven dat niet voldoet aan de eisen van de wet en de richtlijnen van de Autoriteit Financiële Markten (AFM). Het hersteladvies is bovendien deels onjuist, aldus Consument.
Daarnaast verwijt Consument Tussenpersoon dat hij, gelet op zijn plicht om ten minste periodiek na te gaan of de verzekering nog wel passend was, heeft verzuimd de verzekering uiterlijk per 1 januari 2013 om te (doen) zetten in een Reaal Vermogensverzekering.

4.2 Bij het indienen van de klacht heeft Consument het volgende gevorderd:

1. Een passende vergoeding voor alternatieve hersteladvisering van maximaal 1.500 EUR, beschikbaar te stellen door eerste Aangeslotene nu is vastgesteld dat de portefeuillehoudende adviseur in gebreke blijft;
2. En/of de portefeuillehoudende adviseur op te dragen een deugdelijke AFM- & WfT-conform hersteladvies uit te brengen, zoals onder punt (i) gespecificeerd, onverlet de gevorderde datum van polisomzetting;
3. Een omzetting naar het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering met aantoonbaar het meeste economische nut in de omstandigheden van Consument (d.w.z. het productalternatief Reaal Vermogensverzekering met de laagste verzekeringstechnische en beleggingskosten en het beste fondsbeleggingsbeleid) met terugwerkende kracht vanaf 1 augustus 2015 resp. zoveel eerder als het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering voor het eerst beschikbaar was, te weten 30 mei 2012;
4. In afwachting van het deugdelijke AFM- & WfT-conforme hersteladvies de polis bij wijze van 'force majeur' met terugwerkende kracht per 1 augustus 2015 omzetten naar een polis voor het productalternatief Reaal Vermogensverzekering waarvoor Consument de offerte voor akkoord heeft getekend op straffe van een onmiddellijk opeisbare 69.213,16 EUR schadeloosstelling indien Aangeslotenen een maand na publicatie van de uitspraak in gebreke zijn gebleven;
5. In aanvulling hierop een passende en redelijke vergoeding voor het misgelopen vermogen in de periode waarop het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering voor het eerst beschikbaar was – 1 augustus 2015 als gevolg van de niet tijdige hersteladvisering, waarbij als maatstaf voor de berekening van die vergoeding zal worden uitgegaan van het fondsrendement van de bij het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering behorende fondsenmix en de verzekeringstechnische en beleggingskosten van dat productalternatief Reaal Vermogensverzekering in die periode, hier becijferd als 4.735 EUR;
6. Het standaard mogelijk maken van extra stortingen (middels het plaatsen van een daartoe strekkende speciale clausule op het polisblad), als zijnde een recht binnen de fiscale vrijstellingsgrenzen aangezien ook de oude BelegSpaarplan polis die mogelijkheid in zijn polisvoorwaarden kende;
7. Het doen intrekken van de AFM-vergunning van desbetreffende portefeuillehoudende adviseur en het voor de Tuchtraad Verzekeringen doen brengen van eerste Aangeslotene;
8. De gebruikelijke vergoeding voor advieskosten in KiFiD-procedure, voorshands te bepalen op 2.500 EUR.

4.3 Nadat een minnelijke regeling was bereikt met de verzekeraar, heeft Consument op 7 januari 2019 aan de Geschillencommissie onder meer meegedeeld:

Vivat heeft alle schade vergoed – althans daarvoor een minnelijke regeling getroffen – tot aan het begin van het hersteladviestraject. Dat traject begon wat betreft Vivat met het aanbieden van een alternatief product aan bestaande klanten van een woekerpolis. Consumenten hebben derhalve geen belang meer bij eerder tekortschietende schadebeperking vanaf de invoering van de WfT in 2007. Daarom beperken Belanghebbenden hun klacht tegen tussenpersonen voor wat betreft tekortschietende hersteladvisering dan ook tot de periode vanaf de introductie van het bedoelde productalternatief, te weten de Reaal Vermogensverzekering in 2012.
(…) Belanghebbenden gaan er bij hun daartoe beperkte rechtsstrijd van uit dat de betreffende tussenpersonen uiterlijk per 1 januari 2013 de omzetting naar dat productalternatief hadden dienen te realiseren (en dat het niet de verzekeraar is aan te rekenen dat zij dit hebben verzuimd).

Daardoor hebben belanghebbenden vermogensverlies geleden, doordat deze omzetting pas veel later gestalte kreeg, met inschakeling van het Hersteladviesloket dat door het Verbond in het leven is geroepen.
Dit vermogensverlies is voor het voorbeelddossier KiFiD [nummer 2] (…) berekend aan de hand van de parameters van de factsheet en die van de uiteindelijk tot stand gekomen Reaal Vermogensverzekering. Zie bijgaande offerte. Ook voor de andere 3 dossiers is een dergelijke berekening uitgevoerd (…)

Bij dit bericht is de volgende berekening gevoegd:

| | premie (inleg) | doorlopende kosten | netto fondsrendement | (actuele) poliswaarde (berekend) | | Overzicht beleggingswaarde oude polis | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 2012 | | | 10,09% | | | € 22.508 | *waarde 31-12-2012* |
| 2013 | € 762 | € 105 | € 4.088 | € | 27.253 | | |
| 2014 | € 762 | € 105 | € 4.935 | € | 32.846 | | |
| 2015 | € 762 | € 105 | € 5.934 | € | 39.438 | | |
| 2016 | € 762 | € 105 | € 7.112 | € | 47.207 | | |
| 2017 | € 762 | € 105 | € 8.499 | € | 56.363 | | |
| 2018 | € 381 | € 52 | € 5.050 | € | 61.742 | € 34.816 | *omzettingswaarde per 1-07-18* |

Misgelopen vermogen als gevolg van te laat hersteladvies **€ 26.926**

Gemiddeld rendement 5 jaar cf. factsheet 10,09% *LKF 0,35% hierin verwerkt*

4.4 In de bestreden uitspraak heeft de Geschillencommissie de klacht van Consument ongegrond verklaard en zijn vorderingen afgewezen. De Geschillencommissie heeft daartoe kort gezegd het volgende overwogen. Tussenpersoon heeft voldaan aan hetgeen ter zake van het hersteladvies van hem mocht worden verwacht. Consument heeft bovendien niet onevenredig lang op het hersteladvies behoeven te wachten. Met informatie van de verzekeraar over de fiscaliteiten van het verhogen van de jaarpremie heeft Tussenpersoon geen rekening kunnen houden. De specifieke eisen die Consument aan het hersteladvies stelt, berusten op een misverstand over de verplichtingen die op Tussenpersoon rusten. Consument heeft geen belang meer bij het vergoeden van € 1.500,00 voor de kosten van een hersteladvies door een extern adviseur, omdat hij de verzekering al heeft laten omzetten in een Reaal Vermogensverzekering. Tussenpersoon behoefde Consument vóór het geven van het hersteladvies niet op de Reaal Vermogensverzekering te wijzen, omdat Tussenpersoon uit de contacten met Consument heeft kunnen opmaken dat deze ondanks waarschuwingen over een tegenvallend rendement niets aan de verzekering wilde wijzigen.

## 5. Behandelbaarheid van het beroep

5.1 Het beroep is ingediend na 1 april 2019. Uit artikel 30 van het Reglement Commissie van Beroep financiële dienstverlening, zoals dit luidt vanaf 1 april 2019, volgt dat dit reglement op het beroep van toepassing is.

*Belang van de vordering waarover de Geschillencommissie oordeelde*

5.2 Volgens artikel 2.1 van het zojuist genoemde reglement staat beroep open tegen uitspraken van de Geschillencommissie, indien het belang van de vordering waarover de Geschillencommissie oordeelde, ten minste € 25.000,00 beliep.

5.3 In dit geval heeft Consument aanvankelijk naast diverse eisen van onbepaalde waarde een vergoeding van € 4.735,00 gevorderd als 'vergoeding voor het misgelopen vermogen in de periode waarop het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering voor het eerst beschikbaar was – 1 augustus 2015 als gevolg van de niet tijdige hersteladvisering, waarbij als maatstaf voor de berekening van die vergoeding zal worden uitgegaan van het fondsrendement van de bij het gewenste productalternatief Reaal Vermogensverzekering behorende fondsenmix en de verzekeringstechnische en beleggingskosten van dat productalternatief Reaal Vermogensverzekering in die periode'. Nadat met de verzekeraar een minnelijke regeling was bereikt, heeft Consument de rechtsstrijd met Tussenpersoon beperkt tot het verwijt dat Tussenpersoon 'uiterlijk per 1 januari 2013 de omzetting naar dat productalternatief had(…) dienen te realiseren' en dat Consument 'vermogensverlies (heeft) geleden, doordat deze omzetting pas veel later gestalte kreeg' (te weten op 1 juli 2018). Het in de periode van 2013 tot juli 2018 geleden vermogensverlies is door Consument berekend op € 26.926,00.

5.4 Blijkens de overgelegde berekening heeft Consument het bedoelde vermogensverlies begroot door het werkelijk in de periode van 1 januari 2013 tot 1 juli 2018 ontvangen rendement op de verzekering te vergelijken met het rendement dat hij in die periode zou hebben ontvangen, indien de verzekering op 1 januari 2013 was omgezet in de Reaal Vermogensverzekering.
Het rendement dat Consument in de periode 1 januari 2013 tot 1 juli 2018 uit de verzekering heeft ontvangen, is volgens zijn berekening € 12.308,00.
Voor het bepalen van het rendement dat Consument in de periode 1 januari 2013 tot 1 juli 2018 uit hoofde van de Reaal Vermogensverzekering zou hebben ontvangen, heeft Consument verwezen naar de Factsheet van het beleggingsfonds Reaal Beleggen 4 van 30 september 2018. Volgens deze Factsheet was het gemiddelde rendement van dat fonds over vijf jaar 10,09% per jaar. Dat percentage is ook vermeld in de overgelegde schadeberekening van Consument. Consument heeft het rendement van de Reaal Vermogensverzekering in meergenoemde periode berekend over het opgebouwde vermogen en de premie-inleg, minus kosten. Het rendement bedraagt volgens de berekening van Consument over de periode van 2013 tot 1 juli 2018 in totaal € 35.618,00.

5.5 Bij een rendement van 10,09% per jaar over het opgebouwde vermogen en de premie-inleg minus kosten, zou Consument uit hoofde van de Reaal Vermogensverzekering over de periode van 2013 tot juli 2018 echter (ongeveer) € 17.105,00 aan rendement hebben ontvangen, en niet € 35.618,00. Met dit rendement zou de poliswaarde op 1 juli 2018 zijn uitgekomen op € 43.227,00. De omzettingswaarde op die datum was € 34.816,00, zodat de misgelopen poliswaarde en daarmee het gederfde rendement dan € 8.411,00 is en geen € 26.926,00.

5.6 Indien zou worden uitgegaan van een rendement van 14%, zoals zijdens Consument bij de mondelinge behandeling is genoemd, komt het rendement uit hoofde van de Reaal Vermogensverzekering over de periode van 2013 tot juli 2018 op (ongeveer) € 25.898,00. Het gederfde rendement is dan € 17.204,00. Overigens heeft Consument niet toegelicht dat een dergelijk rendement van 14% uit hoofde van de Reaal Vermogensverzekering haalbaar was.

5.7 Een verlies aan rendement van € 26.926,00, zoals door Consument gesteld, zou kunnen zijn geleden bij een rendement op de Reaal Vermogensverzekering van rond de 17%, zoals Tussenpersoon stelt (namelijk 17,65% volgens de berekening van de Commissie van Beroep). Er is echter niets gebleken wat het aanhouden van dit percentage voor het bepalen van de geleden schade rechtvaardigt. Zoals hiervoor in 5.4 vermeld, volgt uit de Factsheet van het beleggingsfonds Reaal Beleggen 4 van 30 september 2018 dat van een rendementspercentage van 10,09 moet worden uitgegaan. Een en ander voert tot de slotsom dat aan de kant van Consument voor het vaststellen van de geleden schade een te hoog rendementspercentage is aangehouden. Het feit dat van geen enkele rechtvaardiging voor het aanhouden van dit hoge rendementspercentage is gebleken, doet de Commissie van Beroep concluderen dat deze wijze van berekenen van de schade niet op een vergissing stoelt maar een bewuste poging vormt om het belang van de vordering waarover de Geschillencommissie heeft te oordelen hoger dan € 25.000,00 te laten zijn ten einde zo de mogelijkheid van een beroep te creëren. Aan deze conclusie draagt ook het volgende bij. Consument heeft voor het kunnen instellen van beroep ook de weg gevolgd van het richten van een verzoek aan de voorzitter van de Geschillencommissie om beroep tegen de beslissing van de Geschillencommissie open te stellen op de voet van artikel 47.3 van het te dezen nog toepasselijke ROGC. Dit wijst erop dat aan de kant van Consument in aanmerking is genomen dat beroep tegen de beslissing van de Geschillencommissie niet openstond, omdat het belang van de vordering, waarover de Geschillencommissie oordeelt, lager is dan het bedrag van € 25.000,00. Het valt immers anders niet goed in te zien waarom ook de bepaald moeizamere weg van het zojuist genoemde artikel 47.3 ROGC is ingeslagen om tot een beroep tegen de beslissing van de Geschillencommissie te kunnen komen.

5.8 In het voorgaande vindt de Commissie van Beroep aanleiding om in het onderhavige geval het door Consument gestelde schadebedrag niet bepalend te achten voor het belang van de vordering waarover de Geschillencommissie oordeelde. Dat belang beloopt, naar ook Consument heeft moeten inzien en ook wel heeft ingezien, een beduidend lager bedrag dan € 25.000,00. Dit geldt ook, indien mede in aanmerking wordt genomen het bedrag van € 1.500,00 dat Consument vordert voor een adviesgesprek.

5.9 De conclusie is dat er in deze zaak geen beroep tegen de uitspraak van de Geschillencommissie openstaat krachtens artikel 2.1 van het Reglement Commissie van Beroep financiële dienstverlening.

*Weigering van de voorzitter van de Geschillencommissie beroep open te stellen*

5.10 De voorzitter van de Geschillencommissie heeft het verzoek van Consument om beroep tegen de uitspraak van de Geschillencommissie open te stellen met toepassing van artikel 47.3 ROGC afgewezen. Consument stelt dat zowel de bestreden uitspraak van de Geschillencommissie als de beslissing van de voorzitter van de Geschillencommissie tot stand zijn gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken. Hij meent dat dit beroep daarom toch kan worden behandeld.

5.11 In haar uitspraak van 8 januari 2020 (nummer 2020-002) heeft de Commissie van Beroep onder meer het volgende beslist:

> 4.5 De Commissie van Beroep stelt voorop dat het reglement van de Geschillencommissie sinds 1 oktober 2014 voorziet in de mogelijkheid dat de Voorzitter GC beroep openstelt tegen een uitspraak van de Geschillencommissie, indien deze van oordeel is dat er goede gronden bestaan om aan te nemen dat de uitspraak op grond van haar inhoud of de wijze van totstandkoming gebreken vertoont die meebrengen dat zij op grond van artikel 7:904 BW vernietigbaar is (artikel 47.3 reglement GC, thans artikel 41.3). Die mogelijkheid bestond nog niet in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de Commissie van Beroep van 2 juni 2015, omdat in die zaak nog het tot 1 oktober 2014 geldende reglement van de Geschillencommissie van toepassing was. Met het invoeren van deze voorziening is het dus aan de Voorzitter GC overgelaten om te toetsen of de bestreden uitspraak tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken, en in het voorkomende geval beroep open te stellen. Partijen dienen die voorziening te benutten en Consument heeft dat in dit geval ook gedaan.
>
> 4.6 De Commissie van Beroep heeft, gelet op deze in het reglement GC opgenomen voorziening, niet meer de taak en bevoegdheid om te toetsen of de uitspraak van de Geschillencommissie tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken. Wel moet naar het oordeel van de Commissie van Beroep worden aangenomen dat de Voorzitter van de Commissie van Beroep de beslissing van de Voorzitter GC op een verzoek tot het toelaten van beroep tegen de uitspraak kan toetsen aan ditzelfde criterium en zelf beroep tegen de uitspraak kan openstellen, indien hij oordeelt dat de beslissing van de Voorzitter GC die toets niet doorstaat en hij tevens van oordeel is dat er goede gronden bestaan om aan te nemen dat de uitspraak van de Geschillencommissie op grond van haar inhoud of de wijze van totstandkoming gebreken vertoont die meebrengen dat zij op grond van artikel 7:904 BW vernietigbaar is.

5.12 De Commissie van Beroep begrijpt dat Consument in het beroepschrift heeft betoogd dat de Commissie van Beroep in de uitspraak van 8 januari 2020 blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting over de gevolgen van de invoering van artikel 47.3 ROGC (thans artikel 41.3 van het huidige reglement van de Geschillencommissie) voor haar toetsingsbevoegdheden. Hij voert daartoe aan dat het reglement van de Geschillencommissie niet verplicht om van de daarin in artikel 47.3 ROGC opgenomen voorziening gebruik te maken, dat de bevoegdheid van de voorzitter van de Geschillencommissie om beroep open te stellen discretionair is en dat dit laatste meebrengt dat een partij geen grieven hoeft aan te voeren en dat de voorzitter zijn beslissing niet hoeft te motiveren. Een en ander betekent dat er geen sprake is van een volwaardige voorziening. Nu bovendien tegen de beslissing van de voorzitter van de Geschillencommissie in beginsel geen beroep openstaat, kan in redelijkheid niet worden aangenomen dat de Commissie van Beroep niet meer de taak en bevoegdheid zou hebben om te toetsen of de uitspraak van de Geschillencommissie tot stand is gekomen met schending van een zo fundamenteel rechtsbeginsel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak geen sprake meer is, aldus Consument.

5.13 Deze argumenten zijn echter niet van voldoende gewicht om terug te komen van de beslissingen die de Commissie van Beroep in de uitspraak van 8 januari 2020 (nummer 2020-002) heeft gegeven over het wegvallen van haar toetsende taak sinds de invoering van artikel 47.3 ROGC (thans artikel 41.3). Het reglement van de Geschillencommissie bevat een voorziening om beroep mogelijk te maken in het uitzonderlijke geval dat er goede gronden bestaan om aan te nemen dat de uitspraak van de Geschillencommissie op grond van haar inhoud of de wijze van totstandkoming gebreken vertoont die meebrengen dat zij op grond van artikel 7:904 BW vernietigbaar is. Zoals in de uitspraak van 8 januari 2020 is vermeld, kan de beslissing van de voorzitter van de Geschillencommissie worden getoetst door de voorzitter van de Commissie van Beroep. Het openstellen van het beroep is dus niet geheel aan de discretie van de voorzitter van de Geschillencommissie overgelaten. Bovendien mag worden aangenomen dat de voorzitter van de Geschillencommissie de beslissingen behoort te voorzien van een (eventueel korte en gestandaardiseerde) motivering. Uiteindelijk kan de gehele gang van zaken bij Kifid nog aan de burgerlijke rechter worden voorgelegd. Geen bepaling in de reglementen van de Geschillencommissie en de Commissie van Beroep of enige andere rechtsregel verplicht om daarnaast nog een andere voorziening te treffen of in stand te houden voor het geval dat zowel de Geschillencommissie als haar voorzitter, als de voorzitter van de Commissie van Beroep hun taken veronachtzamen op het gebied van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak.

5.14 Het is de Commissie van Beroep bekend dat haar voorzitter de bezwaren die Consument heeft tegen de beslissing van de voorzitter van de Geschillencommissie om in dit geval geen beroep open te stellen tegen de bestreden uitspraak, inmiddels heeft behandeld.
De voorzitter van de Commissie van Beroep heeft bij uitspraak van heden de bezwaren ongegrond bevonden. Ook langs die weg is het beroep dus niet opengesteld.

Dit brengt mee dat de Commissie van Beroep het beroep van Consument tegen de bestreden uitspraak niet inhoudelijk kan behandelen.

*Verzoek melding en aangifte*

5.15 Consument heeft nog verzocht om aangifte te doen bij het openbaar ministerie van valsheid in geschrifte, gepleegd door Tussenpersoon, en daarvan melding te doen bij toezichthouders. De Commissie van Beroep heeft het aan haar voorzitter overgelaten om op dit verzoek te beslissen.

## 6. Beslissing

De Commissie van Beroep laat het beroep verder buiten behandeling.